

čtvrtek 16. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Ex 19,1–2.9–11.16–20b

Hospodin sestoupí před očima všeho lidu na horu Sinaj.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Třetího měsíce od východu synů Izraele z egyptské země, přišli jednoho dne na sinajskou poušť. Dali se na cestu z Refidim, a když přišli na sinajskou poušť, utábořili se na poušti. Izrael se tam utábořil před horou.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Přijdu k tobě v hustém mraku, aby lid slyšel, až budu s tebou mluvit, a aby i tobě vždycky věřili.“

Mojžíš oznámil Hospodinovi odpověď lidu. Hospodin pravil Mojžíšovi: „Jdi k lidu, posvět ho dnes a zítra a necht' vyperou své šaty! Ať jsou připraveni pro den třetí, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před očima všeho lidu na horu Sinaj.“

Když nastalo ráno třetího dne, bylo slyšet hromobití, bylo vidět blesky i černý mrak nad horou a mohutně zazníval zvuk polnice. Všechnen lid v táboře se třásl. Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a zůstali stát na úpatí hory. Hora Sinaj byla celá zahalena v kouř, poněvadž Hospodin na ni sestoupil v ohni. Vystupoval z ní kouř jako dým z pece a celá hora se velmi třásla. Zvuk polnice se mocně šířil a sílil.

Mojžíš začal mluvit a Bůh mu za hromu odpovídal. Hospodin sestoupil na horu Sinaj, na její vrchol, a povolal Mojžíše na vrchol hory.

Dan 3,52.53.54.55.56

Požehnaný jsi, Pane, Bože našich otců,

odp.: chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.

Požehnané je tvé slavné svaté jméno

odp.: a svrchovaně chvályhodné a velebené je navěky.

Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě

odp.: a svrchovaně chvályhodný a slavný navěky.

Požehnaný jsi ty na svém královském trůně

odp.: a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.

Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš na cherubech

odp.: a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.

Požehnaný jsi ty na klenbě nebes

odp.: a velebený a plný slávy navěky.

cyklus 2

1. čtení: Jer 2,1–3.7–8.12–13

Mne, pramen vody živé, opustili a kopali si cisterny, cisterny rozpukané.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Hospodin mě oslovil:

„Jdi a křič do uší Jeruzaléma:

Tak praví Hospodin:

Vzpomínám na oddanost tvého mládí,
na lásku tvého zasnoubení,
když jsi šla za mnou na poušti,
v zemi bez osení.

Izrael byl majetek zasvěcený Hospodinu,
byly to prvotiny jeho úrody;
kdokoli z nich jedl, pykal za to,
stihlo ho neštěstí – praví Hospodin.

Uvedl jsem vás do země zahrad,
abyste jedli její ovoce a její plody,
vy však jste přišli a moji zemi poskvrnili,
zohavili jste mé dědictví.

Kněží se neptali: „Kde je Hospodin?“
Neznali mě ti, kteří mají zákon v rukou.
Pastýři ode mě odpadli,
proroci prorokovali Bálovým jménem,
chodili za modlami.

Užasněte, nebesa, nad tím
a velmi se zděste – praví Hospodin –
neboť dvojí zlo spáchal můj národ:
mne, pramen vody živé, opustili
a kopali si cisterny,
cisterny rozpukané,
které nemohou udržet vodu.“

Žl 36,6–7ab.8–9.10–11

Odp.: U tebe, Bože, je pramen života.

Hospodine, tvé milosrdenství sahá až do nebes,
tvoje věrnost až k oblakům.

Tvá spravedlnost je jak Boží hory,
tvé rozsudky jsou jak mořská hlubina.

Jak vzácná je tvá milost, Bože,
lidé se utíkají do stínu tvých křídel.
Sytí se hojností tvého domu,
napájíš je proudem svého blaha.

Neboť u tebe je pramen života,
v tvé záři vidíme světlo.
Zachovej svou milost těm, kdo tě znají,
svou spravedlnost těm, kdo jsou upřímného srdce!

Zpěv před evangeliem: srov. Mt 11,25

Aleluja. Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tajemství Božího království odhalil maličkým. Aleluja.

Evangeliium: Mt 13,10–17

Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: „Proč k nim mluvíš v podobenstvích?“

On odpověděl: „Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím

v podobenstvích, protože vidí, a přece nevidí, slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví:

„Budete stále poslouchat, a neporozumíte, budete se ustavičně dívat, a nic nevidíte. Otupělo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavírají, takže očima nevidí, ušima neslyší, srdcem nechápou a neobráť se, a já je neuzdravím.“

Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli.“